

har udviklet sig under rigsdagens politiske arbejde. Nu er vi nået til den samling, der danner afslutningen på rigsdagens første 100 års virksomhed. Kun een gang blev rækken af samlinger brudt, i rigsdagsåret 1943—44 var der ingen rigsdagssamling. Men efter befrielsen i 1945 trådte rigsdagen sammen til en ordinær 1944—45 samling og fortsatte det arbejde, som kun under særlige former havde kunnet holdes vedlige i den periode, da de grundlovmæssige organer her i landet var afskåret fra at virke.

Store opgaver ventede da på den danske rigsdag, og store opgaver venter den stadig. Den har gennem tiderne stået vagt om Danmarks rige og det danske folks frihed. Også nu står der tunge uvejrsskyer på verdens himmel. Jeg kalder da på sammenhold og samarbejde til værn for vort land. Jeg hylder den danske rigsdag for dens indsats gennem tiderne, og jeg udtaler det ønske: Gud give rigsdagen lykke til også i kommende år at gøre et velsignelsesrigt arbejde for Danmark.

Med dette ønske erklærer jeg herved rigsdagens ordentlige samling for åbnet.

Folketingets formand (Bomholt) udtalte derefter:

Deres Majestæt! Paa rigsdagens vegne udtaler jeg en hjertelig tak for de gode ønsker og fordi Deres Majestæt har villet markere denne mindedag ved i nærværelse af Hendes Majestæt Dronningen, Hendes Majestæt Dronning Alexandrine og de kongelige højheder selv at åbne rigsdagens 100. samling.

Det er i dag netop 100 år siden valget til den grundlovgivende rigsforsamling fandt sted, og ved dette valg anvendtes for første gang almindelig valgret her i landet. Vi mindes i taknemlighed de mænd, der i tillid til vort folk formede en grundlov, der kom til at præge vor historiske udvikling. Store befolkningsgrupper modnedes politisk i århundredets løb og blev inddraget under det fælles ansvar. Nationens selvstændighed er blevet bevaret, og vi oplevede genforeningens uforglemmelige dag. Vi har søgt at værne om den enkeltes frihedsrettigheder, og det er lykkedes os at skabe større social tryghed og dermed større solidaritet i folket. Brydninger har der været — og måtte der være —, men ovenover alle brydninger levede en fælles ansvarsfølelse for vort fædreland. I de tungeste timer, vi måtte opleve, stod konge og rigsdag urokkeligt sammen, og det er vort inderlige ønske, at det ogsaa i fremtiden, hvor truende den end måtte forme sig, maa være således.

I vor frie forfatnings ånd: kongen leve!

Dette leve efterfulgtes af et nifoldigt hurra, hvorefter de kongelige herskaber med følge forlod salen.

Statsministeren (Hans Hedtoft) fremsatte derpå følgende udtalelse:

Efter at Hans Majestæt Kongen har åbnet denne ordentlige rigsdagssamling, skal jeg på ministeriets vegne tillade mig at fremsætte nogle udtalelser om de retningslinier, efter hvilke ministeriet agter at virke og søge samarbejde med rigsdagen i denne samling.